

بررسی تاثیر سبک‌های عشق ورزی بر تعارضات زناشویی با توجه به نقش میانجی گری صمیمیت در بین زنان متاهل شهر راور

فاطمه پورنخعی

کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد رفسنجان

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر سبک‌های عشق ورزی بر تعارضات زناشویی با توجه به نقش میانجی گری صمیمیت در بین زنان متاهل شهر راور صورت گرفت. این تحقیق از نوع تحقیقات همبستگی است. جامعه آماری این تحقیق شامل ۵۲۶ نفر از زنان متاهل شهر راور بود که به روش نمونه گیری تصادفی و با استفاده از فرمول کوکران ۲۲۲ نفر جهت توزیع پرسشنامه انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌های مربوط به تحقیق از ۳ پرسشنامه استاندارد تعارض زناشویی (ثنایی و همکاران، ۱۳۸۷)، صمیمت زوجین (ووندن بروک و هانس برتن، ۱۹۹۵) و سبک‌های عشق ورزی (هندریک و هندریک، ۱۹۹۶) استفاده شد. برای محاسبه پایایی از ضریب آلفای کرونباخ استفاده گردید که مقادیر آن برای پرسشنامه‌های تعارض زناشویی، صمیمت زوجین و سبک‌های عشق ورزی به ترتیب عبارتند از: ۰/۷۶۷، ۰/۸۲۱، ۰/۸۱۳. برای تجزیه و تحلیل داده‌های گردآوری شده از نرم افزار SPSS18 و همچنین جهت تعیین روابط بین متغیرها نیز از تکنیک مدلیابی معادلات ساختاری در نرم افزار LISREL 8.80 بهره گرفته شد. نتایج حاکی از تاثیر معنادار سبک‌های عشق ورزی بر صمیمیت، سبک‌های عشق ورزی بر تعارضات زناشویی و صمیمیت بر تعارضات زناشویی بود.

واژگان کلیدی: تعارضات زناشویی، سبک‌های عشق ورزی، صمیمیت